

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1041 28 tháng 6 năm 2015

Thơ ngỏ

Qui Hội

*Qui hội anh em chung một mối
Thực hành chơn pháp chẳng sang tồi
Hòa đồng các giới cùng chung tiến
Một mối Trời ban tánh tâm hiền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 10/10/2005 đến 16/10/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tinh thần do đâu mà có?
- 2) Hình thành bằng cách nào?
- 3) Thời tiết lạnh có hại không?
- 4) Công phu tu tiến là phải làm sao?
- 5) Biết được Trời cao thì phải làm sao ?
- 6) Thực hành có ích gì không?
- 7) Sống trong thực hành có ích gì không?

1) Atlantic city, 10-10-2005 2: 10 AM Hỏi: Tinh thần do đâu mà có? Đáp: Thừa tinh thần do nguyên lý của Trời Đất hình thành Kệ: <i>Nguyên khí Trời Đất tạo tinh thần Tiến hóa thâm sâu tự xét phân Thành thật thực hành chơn pháp tiến Cảm thông Trời Đất hạnh nhơn hiền</i>	2) Atlantic city, 11-10-2005 12: 30 AM Hỏi: Hình thành bằng cách nào? Đáp: Thừa hình thành bằng sự hướng thượng của hành giả Kệ: <i>Hướng thượng thức nguyên lý của Trời Thành tâm học hỏi chuyển ra lời Đời đời bất diệt tiến hợp thời Khai thông trí tuệ chuyển thành lời</i>
3) Badona, 12-10-2005 2: 30 AM Hỏi: Thời tiết lạnh có hại không? Đáp: Thừa thời tiết lạnh con người thông minh ra Kệ: <i>Thời tiết lạnh giúp người ổn định Khí hậu hỗ trợ sự tiến hóa Quán thông đời đạo tự xét suy Trí giải phân minh tiến thân tùy</i>	4) San Diego, 13-10-2005 10: 07 PM Hỏi: Công phu tu tiến là phải làm sao? Đáp : Thừa công phu tu tiến là phải dày công Kệ : <i>Dày công tu luyện pháp phân huyền Từ trước tới thanh thấy rõ rệt Trí tuệ phân minh giữ vững bền Khai triển vô cùng nơi không giới</i>
5) San Diego, 14-10-2005 10 : 18 PM Hỏi : Biết được Trời cao thì phải làm sao ? Đáp : Thừa biết được Trời cao thì phải tự tìm đến đó thì mới đúng Kệ : <i>Triết lý thâm sâu chuyển từ vùng Trời Đất phân minh gọi thiên cung Cảm thức chơn tu là chánh giác Phân minh rõ rệt đường tu tiến</i>	6) San Diego, 15-10-2005 1 : 07 AM Hỏi : Thực hành có ích gì không? Đáp: Thừa thực hành thì mới thật sự có kết quả Kệ: <i>Thực hành tiến tới sống an yên Khai triển minh tâm tự tiến tâm Qui hội tình người triển chơn tâm Biết mình biết họ sống an vui</i>
7) San Diego, 16-10-2005 1: 15 AM Hỏi: Sống trong thực hành có ích gì không? Đáp: Thừa sống trong thực hành đều hữu ích Kệ: <i>Thực hành cuộc sống rất an vui Khai triển chơn tâm tự cảm mùi Thức giác chính mình tự rèn trui Bình tâm thanh tịnh sống an vui</i>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

PHÁT TÂM TU THIỀN

*Phát đạt tâm linh thấu cảnh huyền
Tâm hành chơn pháp tự tâm xuyên
Tu thân sửa tiến vào chơn thức
Thiền định triển miên ngộ pháp truyền.*

*Pháp truyền chơn lý siêu nhiên
Tâm không tự đạt giải phiền giải mơ
Chẳng còn lý luận giác giờ
Thiên cơ sắp sẵn giải mơ cõi trần
Thực hành tự nguyện góp phần
Qui không chánh pháp lần lần tiến lên
Thanh không hòa cảm vững bền
Qui nguyên giếng mối tạo nền vững tu
Dẹp mê phá chấp giải mù
Bước vào thanh tịnh trùng tu hoài hoài
Cần khôn vũ trụ miệt mài
Giải thông đời đạo tiến hoài không ngưng
Thực hành khai mở tung bừng
Trong không mà có tiến từng phút giây
Cảm thông nguyên khí mưa mây
Dày công luyện tập đêm ngày thẳng hoa
Chẳng còn lý luận ta bà
Giải thông đời đạo chan hòa tình thương
Mặt mày lóng lánh như gương
Cảnh đài quang chiếu yêu thương muôn loài
Bình tâm học hỏi hoài hoài
Minh tâm kiến tánh trần ai chẳng còn.*

*Thầy Tám
Nhấn Hòa, 13-09-1987*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

CHÂN KINH 40

*Nam Mô Lục Tự khai minh đạo
Diễn giới cảm thông tự bước vào
Trí ý thực hành trong thức giác
Thành tâm thực hiện tự phân màu*

“Nam Mô Lục Tự khai minh đạo”:

Trì tâm niệm Nam Mô A Di Đà Phật khai minh đạo, dùng ý niệm nó mới khai. Còn khẩu khai thân khí tán, làm sao mà khai được đạo, mới hiểu được đạo. Ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, thì vận hành chân động cho cơ tạng càng ngày càng tiến hóa, hòa hợp với cả cần khôn vũ trụ là

“Diễn giới cảm thông tự bước vào”:

Biết được còn một cõi nữa chứ không phải bao nhiêu đây. Chúng ta phải nhờ cái luồng diễn thanh nhẹ hòa hợp với thanh nhẹ chúng ta mới đi tới.

“Trí ý thực hành trong thức giác”:

Trí ý luôn luôn thực hành cái phương pháp công phu rõ rệt, khứ trước lưu thanh trong thức giác. Càng ngày càng thanh, càng hiểu được sự sai lầm quá khứ của chính mình, ăn năn sám hối và tự tu.

“Thành tâm thực hiện tự phân màu”:

Phải thành tâm, phải biết đây là một con đường người đi trước đã dày công để lại cho chúng ta. Chúng ta chỉ có thực hiện thôi, trong thực hành, lúc đó chúng ta thấy rõ đời đạo là sao. Còn tu mà không hiểu nguyên lý của sự việc, tu cái gì? Mất công hoang phí một kiếp người xây dựng không được cho chính mình, tội nghiệp vô cùng!

Nhiều người bỏ hết sự nghiệp đi tu, nhưng mà không gặp được cái pháp lành, thật không hành tới đích được, không bao giờ tới đích. Nói, đọc lý thuyết của chư Phật nói rất hay, nhưng mà chư Phật do đâu có? Do sự khổ dẫn Ngài tới đó Ngài mới chịu học, Ngài tu Ngài mới thoát. Còn ông Phật mà sung sướng đâu có thoát được, không có Phật sung sướng. Phật khổ lắm, gánh vác tất cả những gì nặng nhọc nhứt của cả càn khôn vũ trụ để tiến hóa. Thượng Đế cho chúng ta gánh vác duyên nghiệp tại thế gian, vợ con mà còn gánh vác không nổi, đâm ra bực mình, rồi ác. Xuất mở những lời kêu bằng ác ngôn, làm cho gia đình không hòa và không tiến. Lúc ban đầu lấy vợ thì nói thương, cái gì cũng trao cho vợ mà rốt cuộc phản, chê, phản. Thấy mình hay, chê vợ chê con mà không chịu tu, rốt cuộc hay chỗ nào?

Chưa hiểu mình mà cũng xưng là hay, học ba cái văn chương tạm bợ ở thế gian, những chữ nghĩa người học tiếng Anh giỏi, người học tiếng Pháp giỏi, rồi chê tiếng Việt Nam. Mà gốc nó là ở Việt Nam, mà cái chữ thiết của Việt Nam, nó còn chưa biết. Cái chơn ngôn thanh tịnh của nó, nó chưa hiểu gốc gác sanh linh là Phật. Phật là vô danh, người cũng vô danh, cha mẹ đặt chứ còn nó thiết là vô danh. Nó là một ánh sáng mà thôi. Phật là vô danh, thanh nhẹ là vô danh, gốc gác của mọi tâm linh đều thanh nhẹ. Hội nhập trong cái thể xác ô trược, tranh chấp, hơn thua, lý luận làm chuyện bề ngoài mà chuyện bên trong không khai triển được!

Chúng ta người tu Vô Vi là khai triển bên trong, để hội nhập với nguyên lý cả càn khôn vũ trụ, thì chúng ta không bao giờ có sự bơ vơ nữa. Trời, Đất, Người: Chúng ta là Người đang đại diện Trời Đất, rồi phải khai sáng lấy chính mình để hiểu giá trị thương yêu của Trời Đất, đã và đang xây dựng cho nhơn sinh bằng cách nào, thì mới có cơ hội sống vui hòa bình được.

Hòa mình trong nguyên khí của Trời Đất mới thấy rõ sức mạnh. Thanh tịnh là sức mạnh. Trên thế gian, lịch sử để lại biết bao nhiêu kỳ rồi, kích động và phản động, giết nhau thê thảm còn tệ hơn con thú nữa. Mà tới ngày hôm nay vẫn chưa hiểu được cái gì! Văn chế biến đồ khí giới ác ôn, giết người, tham lam, gây cho cả vũ trụ dơ dáy hết! Vì lòng tham, con người có tiền là được. Nhưng mà tiền không giúp được chúng ta, tiền vẫn bị giới hạn, mà tâm linh phát triển được là vô giới hạn, vô cùng tiến hóa kiếp kiếp thăng hoa.

Tại sao chúng ta hướng đó và đề tu? Để khai thông tuệ giác của chính mình, chiều sâu của tâm đạo là tuệ giác. Thiếu thanh tịnh làm gì mà khai tuệ được, mới giác tâm được? Tất cả chúng ta cũng đã và đang tu ở thế gian này, Thượng Đế đã an bài cho có gia cang trong kích động và phản động, tiền tình duyên nghiệp đủ thứ đang giáo dục chúng ta làm sao để hiểu mình, làm sao để hiểu nguyên lý của sự kích động và phản động, thì chúng ta mới bằng lòng lấy oán làm ân, phần hồn mới được thăng hoa. Còn chúng ta muốn hơn sự oán thù, là chúng ta chỉ tạo khổ mà thôi.

Bây giờ, ta có tiền bị người ta lường gạt, chúng ta còn cảm ơn người lường gạt tôi mới thức tâm, tôi thấy đồng tiền không có giúp tôi được, tôi mới tu. Người ta gạt được tiền, rồi mình tìm cách để hại người ta, giết người ta, giết thể xác chứ đâu có giết được phần hồn. Mình hiểu được luật nhân quả: tâm làm thân chịu,

gạt người là gạt mình thì rốt cuộc đối phương cũng sẽ học khổ, chớ không có nào thoát khỏi được cái luật nhân quả hết. Tất cả đều nằm trong nhân quả, định luật rõ ràng.

Thượng Đế đã cho chúng sanh thấy rõ, gạt người là gạt mình. Bây giờ trước mắt chúng ta thấy những người giàu có, làm sao mà giàu nhanh như vậy? Chỉ hơn người thường, là mảnh lối hơn người thường mới có tiền nhiều hơn, tức là gạt lấy chính họ và gạt người, họ mới có tiền. Mà có tiền rồi không ăn năn, không thanh tịnh, không hiểu cái đó do đâu có? Được phước của Trời ban từ kiếp trước mới có cái tuệ giác tốt, nghĩ chuyện thông minh hơn người khác nó mới có tiền. Nhưng mà hỏi người có tiền nó đang sướng ở chỗ nào? Đang hành khổ, lo cho người này, lo cho người kia, lo cho người nọ, rốt cuộc rồi chính mình cũng không có thể lo được, buông xuôi ra đi!

Thấy rõ là vốn không, phải về không. Nếu tu mà không đạt tới chơn không thì làm sao về Trời được? Phải đạt tới chơn không mới về Trời được! Tu mà còn trách móc đủ chuyện, thậm chí người truyền pháp đã khổ công đêm đêm lo xây dựng cho nó rồi nó cũng phản, vì nó hiểu theo cái trình độ của nó, nó phản. Nó tưởng nó là hay hơn, thì nó phải đóng cửa, đóng cửa một thời gian rồi nó cũng khổ. Mà Thầy nó là ai? Thầy nó là Đấng Toàn Năng, đang ban cái diệu pháp cho nó mà nó không hiểu, thì cuối cùng nó phải khổ, rồi quỳ gối ăn năn với Đấng Toàn Năng, thấy mình làm sai! Thế gian này, con người là chỉ mình sai, chẳng có ai sai, thì lúc đó chúng ta mới nhịn nhục tới đa mới thăng hoa, thức hòa đồng mới mở. Khai thông trí tuệ, thực hành trong bình đẳng xây dựng, nó mới tốt.

Vui trong hạnh đức, vui trong sự thanh tịnh, vui trong sự sáng suốt sẵn có, xây dựng và xây dựng tới vô cùng tốt đẹp. Chúng ta nhìn trong vườn hoa, có cây hoa nào không muốn vươn lên, không muốn khoe màu tốt đẹp của chính nó không? Trăm hoa đua nở, màu sắc duyên dáng, không phải thế gian tạo được đâu! Trời Đất ban chiếu luồng điện để cho chúng sanh học cái cảnh hóa hóa sanh sanh, tồn tại ở nơi nào và diệt vong ở chỗ nào cho chúng sanh thấy. Hoa cúc từ bao nhiêu ngàn năm nay: sanh, trụ, hoại, diệt, hồi sanh, vẫn còn hoa cúc, hoa hường, hoa sen từ dơ lên tới thanh tịnh, để giáo dục quần sanh. Quần sanh đâu có hiểu, thấy cái bông sen nó có phải từ bùn không? Nó dần thân trong bùn, phát triển lên một hoa sen dâng Phật, chứ không phải tầm thường, vì nó nhẹ. Nhẹ nó mới dâng được cho nhẹ, còn nặng đâu có dâng được. Cho nên tại sao người ta không làm thịt con bò, con heo để dâng ông Phật, mà chỉ làm thịt con bò, con heo dâng ông Thần thôi, không có dâng ông Phật? Là chúng ta thấy rõ trước thanh rõ ràng. Pháp tu về Phật Pháp là phải hướng thanh.

Nhiều người tu một thời gian dứt khoát, nhất định phải ăn chay, là rước phần tinh khiết để hỗ trợ cho cơ thể tiến hóa nhanh hơn, và sáng suốt hơn. Chớ không phải người đó không phải không biết ăn đâu, biết mùi vị mà người ta vẫn ăn chay, người ta càng bớt gia vị càng khỏe mạnh, vì họ hấp thụ được nguyên khí tự nhiên của Trời Đất.

Hiệp nhất với Trời Đất rồi thì không có cái gì mà ác ôn bận rộn nữa, lời nói cũng thanh nhẹ, ăn uống cũng thanh nhẹ, nơi nghỉ ngơi cũng thanh nhẹ. Mọi sự đều thanh nhẹ, hòa hợp với chấn động của Vũ Trụ Quang mà tiến hóa. Thành tâm thực hiện tu tiến mới phân rõ trước và thanh. Xác chúng ta có trước có thanh, mà dốc lòng tu thì hướng thanh, thì toàn thân sáng mới là thanh, chớ toàn thân còn u mê hực hực, thì làm sao mà thanh được? Mỗi lần thiền là học một khóa.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chị Phùng thị Thanh (chị ruột của bạn đạo Phùng Thị Nga) tuổi meo hướng dương 65 tuổi, từ trần lúc 14g ngày 21/6/2015 năm Ất mùi tại Bình Tân, huyện Bình Chánh, được siêu thăng tịnh độ. Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.